

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58

GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningn. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abbon. Dovenetelweg 57a 's-Gravenhage Tel. 68.45.41.
Secretariaat: Graaf Willem de Rijkelaan 15 Leidschendam Tel: 070 - 275154

W E E K B L A D

20e jaargang nr.26

nadruk verboden

20 februari 1976

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " " het antwoord

Goeden avond, 'vrienden.

Zoals U weet, zijn wij niet alwetend of onfeilbaar. Op deze avond moeten wij een geestelijk onderwerp behandelen. De moeilijkheid daarbij is altijd weer het vinden van een passende titel. Ik koos voor deze maal

E N D E G E E S T . . .

" En de geest zweefde boven de wateren ..." En wat deed zij daar? Kijken! Want het volgende wordt door de meeste mensen vergeten: Een geest is een wezen, dat door alle trillingen en zo ook door alle gebeurtenissen beroerd wordt.

Je kunt nu wel denken, dat de geest alleen maar in een andere wereld leeft en zo geen last heeft van alles, wat zich verder in de schepping afspeelt. Maar de feiten liggen anders.

Wanneer u zich b.v. hier zit op te winden - iets wat een enkele maal wel voorkomt wanneer wij b.v. iets zeggen, wat men liever niet hoort - zo is dit een soort weksignaal voor de geest, die dit onmiddellijk konstateert.

Vele mensen schijnen ook te menen, dat de wereld van de geest ver weg ligt, ergens daar boven. In feite lopen onze wereld dooreen. Je kunt dit niet ruimtelijk juist uitdrukken. Maar in vergelijkingen sprekende: wanneer u hier zit in deze zaal, is het best mogelijk, dat er een soort Kalverstraat van de geestelijke wereld hier juist doorheen loopt.

Entiteiten bewegen zich hier. U zit zich in deze zaal even op te winden, een geest wordt hierdoor beroerd en denkt: " wat hebben wij nou?" en reageert op u en uw uitstraling.

De geest neemt waar, ook op uw wereld, zoals in alle andere

andere mij bekende werelden. Het gevolg is, dat zij in feite overal bij betrokken is of kan worden.

Mensen spreken soms over de H. Geest en bedoelen hiermede een werking van God. Maar die H. Geest is in feite niets anders, dan hetgeen u onder de geest pleegt te verstaan. Want het is precies dezelfde functie. Het is een voortdurend kenvermogen, een reageren op alles, wat er gebeurt.

Zo zult u in uw wereld nooit werkelijk helemaal alleen zijn. Voor u is dat overigens niet lastig, want u bemerkt er toch niets van en bent u helderziende, dan betekent het, dat U altijd nog wel aanspraak hebt.

Ergerlijk is dit dus voor u niet bepaald. Maar aan de andere kant zullen alle gedachten, die door u worden uitgestraald en alle emoties, die van u uitgaan, wel degelijk opgevangen worden. Dezen worden in de wereld van de geest geregistreerd. En wanneer er te veel signalen komen van gelijke aard, dan is er altijd wel een onderzoeker in de geest, die op grond daarvan besluit eens na te gaan, wat er bij de mensen eigenlijk gaande is.

In de tijd, waarvan de bijbel spreekt in deze zin, was er nog geen vasteland te bekennen. Maar er waren ontwikkelingen aan de gang. De geesten, die toen reeds bewust waren, zweefden dus boven de wateren en gingen na, wat er aan de hand was.

Mogelijk klinkt dit een weinig naar scherts. Maar dan toch niet zonder een zeer diepe ondertoon. Want je kunt de wereld van de geest niet losmaken van de wereld van de mensen. Je probeert het soms wel, maar het lukt nooit geheel.

Een mens is nu eenmaal ook een geest, maar tijdelijk beperkt door een stoffelijk voertuig. Die geest straalt uit, zoals alle geesten doen en wekt harmonie, ondergaat harmonie, zoals voor alle geesten normaal is.

Het lichaam reageert hierop en brengt ook nog weer uitstralingen tot stand, die voor een geest een signaal betekenen, kenbaar zijn.

De geest kan daaraan dan wel voorbijgaan, maar wanneer er te veel van dergelijke signalen komen, dreigen zij je eigen wereld te overspoelen en moet je dus wel gaan kijken, wat er aan de hand is.

Vergeet niet, dat er mensen zijn, al komt dit in hun taal en uiterlijk mogelijk niet zo onmiddellijk tot uiting, die zodanig luid en voortdurend signalen uitzenden, dat zij bij de geest ongeveer overkomen als drilboren bij u. Dat ratelt dan gewoonweg door de sferen.

Een geest kan zich niet geheel losmaken van de mensheid en de schepping en zal zich in dergelijke gevallen dan ook af gaan vragen, of hieraan mogelijk iets te doen is.

Voor de geest is het onvermijdelijk, en daardoor deel van eigen bestaan, zich zo nu en dan met de mensheid bezig te houden.

Zo kwam ik aan de titel. De geest Gods zweefde boven de wateren. Zeker. Maar de geest Gods zweefde ook boven de continenten. En de geest Gods zweefde en zweeft boven de mensheid. En de geest was één met al het zijnde.

Het zal u duidelijk zijn, dat deze waarheid consequenties heeft.

bent hier als deel van een geheel. Daar kunt u niets aan doen. U bent het, of u dit wilt of niet. Wat u hier bent, wordt elders ook geregistreerd, zo goed als u bewust of onbewust reageert op krachten en invloeden, die rond u bestaan.

De geest is overal. En nu kunnen wij wel scheidingen gaan maken tussen de verschillende werkingen van de geest, zoals veel mensen, doen, maar dat verandert niet aan de zaak.

Er zijn mensen, die beweren: wij hebben boze geesten en goede geesten en dan zijn er ook nog de dolende geesten, die doorkomen op seances.

Mogelijk doet ons streven soms denken aan don Quichote, die in eigen denken ook al een dolende ridder was. Maar wij streven zoals alle anderen, zijn deel van het geheel zoals alle anderen.

Kun je de geest terecht indelen in allerlei klassen? Volgens mij niet. Je zou ze misschien in kunnen delen volgens hun reacties en belangstelling. Sommige entiteiten zijn nu eenmaal harmonischer met bepaalde aspecten op aarde dan anderen.

Maar kun je daarom nu ook terecht zeggen, dat zij kwaad of goed zijn? Ik meen, dat het moeilijk is een dergelijk onderscheid te handhaven. Want er is geen geest, die niet zo nu en dan het goede doet volgens de mensen en er is ook geen geest, die niet soms vanuit menselijk standpunt kwaad doet.

Dat is voor u mogelijk geruststellend: er is geen kwaad in het geheel van het zijnde. Maar iemand schreef op aarde eens een verhaal, dat het menselijke standpunt duidelijker maakt.

Zijn verhaal handelt over een God, die zich eens zo verveelde, dat Hij zichzelf in tweeën deelde en daarop tot zichzelf sprak: laat ons tweeën een partijtje schaak spelen. En ieder, die een stuk van het bord neemt, mag in de schepping kleine veranderingen aanbrengen. En volgens het verhaal zijn deze twee nog steeds aan het spelen en aan het veranderen.

Maar het is uiteindelijk één God. Beide gestalten zijn één en dezelfde God. De vormen zijn een twee-eenheid. om het zo eens te zeggen.

Maar let wel, die tweeëenheid kun je stellen, maar t.a.v. de wereld functioneert ook dit in feite als een eenheid. M.a.w.: wanneer wij proberen uit te maken, wat nu op aarde goed of kwaad is, zeggen wij in feite: een kant van onze god is beter dan de andere kant van diezelfde god.

Bovendien ligt het oordeel, dat men spreekt in dergelijke gevallen aan de omstandigheden, waarin degeene, die oordeelt, op het ogenblik verkeert. Neem uzelf nu maar eens:

Het eerste warme zonnetje komt weer door na de winter. U loopt zoveel mogelijk aan de zonzijde van de straat. In de zomer is het nog steeds dezelfde zon die straalt. Maar nu is het voor u warmer en u gaat nu aan de schaduwzijde lopen. U vindt die "beter".

Wat wel duidelijk maakt, dat een mens zijn oordeel steeds weer baseert op zijn eigen situatie. Waarom hij zo reageert? Omdat op deze wijze een deel van het geheel voor zijn gevoel meer harmonisch is met zijn behoeften.

Zo kiest men ook t.a.v. de geest en zal de geest in haar contacten met de mensenheid eveneens haar keuze doen

aan de hand van de voor haar mogelijke harmonie. Ook voor de geest is er "het goede", maar dat betekent in feite alleen datgene, wat met het eigen wezen het beste harmonieert, zodat je daarop het gunstigste kunt reageren.

In feite is dit reeds een eerste belangrijke punt. Maar ik doe mijn best mijn stellingen nog wat verder uit te bouwen. Wanneer ik b.v. stel, dat de H. Geest en het geheel van de geest in feite hetzelfde betekenen zal, meent menig-een, dat ik dicht bij sacrale sta.

Wat ik in feite probeerde met enkele woorden aan te duiden, is het volgende: Het kenvermogen van God is mede aanwezig in de gehele schepping. Waar de geest is de niet aan materie gebonden bewustzijnsvorm, is de Godheid, de oerkracht mede vertegenwoordigd. Voor mij is het duidelijk, dat dan ook elke reactie in elke geest gelijktijdig God bereikt.

Of voor u die geest nu het slechtste of beste deel betekent vanuit uw standpunt, maakt verder niets uit. Voor God speelt een dergelijk oordeel geen rol.

Voor Hem is het bewustzijn, meer niet. Mogelijk zijn wij allen niet veel meer dan een soort tentakels, die God heeft uitgestroken om eindelijk eens van zichzelf te weten, hoe Hij er nu werkelijk uitziet. Wie weet.

In ieder geval moeten wij erkennen, dat tussen al het leven en de bron van alle leven een dergelijke verbinding, een dergelijke relatie, bestaat.

Daar kun je niet omheen. Wat betekent, dat wij ook niet zo brutaal kunnen zijn om te zeggen, dat wij de waarheid in onszelf gevonden hebben. Want of dit waarheid is, weten wij niet. Wij hebben het vermogen niet vanuit ons bewustzijn precies na te gaan, wat nu waarheid is en wat niet. Maar volgens mij maakt ons bewustzijn deel uit van God, van het geheel. Dit feit is voor mij onomstotelijk waar.

God is in elke geest. Ik meen u dit te kunnen garanderen. Want zonder God bestaat die geest niet eens. Alles wat een geest ervaart, komt ergens in een centraal bewustzijn terecht en elke mogelijkheid, die voor een geest bestaat, zal berusten op een kracht, die uit dit centrale punt kan worden aangetrokken.

W Zo bezien is dus de H. Geest in en bij elke mens aanwezig. In de mens echter is het vermogen tot reageren beperkt. In de geest is een dergelijke beperking minder kenbaar, omdat een geest reageert op alles, wat er bestaat aan signalen en indrukken.

Voor de geest geldt dit alles zonder meer als een werkelijkheid. U kunt hier zitten met een vroom, aandachtig gezicht en ondertussen heel andere dingen denken. Niemand zal dit bewust beseffen. Maar de geest neemt die indruk over en ziet, wat u werkelijk denkt en beseft, waarom u dit denkt.

Dat is interessant. Ik zal het geheel zover mogelijk in enkele nette zinnen rangschikken nu.

Elke geest, in zich verbonden met het goddelijke, kan door zijn eigen vermogen en associatievermogen, in zich voorstellingen opbouwen, die voor die geest een werkelijkheid representeren.

De geest kan de totale waarde van een ontvangen prikkel in zich uitzetten als een compleet wereldbeeld, dat beleefbaar

is als werkelijkheid. Je kunt dit beeld zelf ondergaan en daarin zelf ageren.

Op grond hiervan is het kenvermogen van de geest groter, daar zij elke mogelijkheid - ook mogelijkheden, die op aarde nooit gerealiseerd kunnen worden - in zich kan realiseren en de volledige betekenis als beleving daarvan geheel kan doorgronden.

Het is duidelijk, dat de geest zo een voortdurend beeld geeft van alle mogelijkheden, terwijl de stoffelijke vorm, die u nu kent, slechts een beeld geeft van een enkele beperkte lijn van mogelijkheden.

Wanneer ik spreek over de H. Geest, dan bedoel ik hiermede de goddelijke factor, waarin al dit beleven van al die mogelijkheden samenvloeien.

Wij kunnen zeggen, dat de werelden, die de geest kan beleven, ergens in de kosmos mogelijk ook als werkelijkheid bestaan. Maar dit kunnen wij niet zonder meer aantonen.

In onze geestelijke wereld kunnen wij echter wel aantonen, dat elke gedachte, elke impuls voor ons een gehele wereld kan vormen op grond van onze eigen harmonie. En die wereld betekent dan voor ons aantoonbaar het beleven van alle aspecten, die in het beeld bestaan en beperkt zich zeker niet tot het beschouwen van een denkbeeld op eenzijdige wijze.

Je kunt jezelf projecteren in elke wereld, desnoods als held. Maar dan zul je ook moeten ontdekken, dat het de held is, die ook de klappen krijgt. Er zijn heel wat mensen, die dan reageren: als het zo moet, hoeft het voor mij niet.

Trouwens: daarom zijn er ook zo weinig helden op aarde. Degenen, die op aarde werkelijk helden worden, zijn mensen, die te dom zijn geweest om in de geest reeds te leren beseffen, wat het betekent om een held te zijn.

In de geest is sprake van een werkelijkheid, die alles omvat, maar gelijktijdig ook kan reageren op de gedachten, de spanningen, de gevoelens van de mensheid.

Voor de mens betekent dit: al wat in mij bestaat, wordt in zijn volledige betekenis en met alle konsekventies beleefbaar voor geesten, die op dit punt met mij harmonisch zijn.

Hierdoor zullen zij mij teruggeven, wat ik aan beelden en voorstellingen heb uitgestraald, echter nu compleet met alle mogelijkheden, bijbehorende reacties en krachten.

Zo ontvangt de geest, die in een menselijk voertuig leeft, in zich een voortdurend besef van al, wat in die mens aan gedachten en emoties afspeelt en zo zal die geest hier door eigen benadering van de materie en middels het onderbewustzijn ook de reacties van het stoffelijk lichaam kunnen beïnvloeden en aanpassen.

Er is een voortdurende samenwerking tussen alle geest. Waar die samenwerking toe voert, is een vraag, waarover je onwillekeurig ook na gaat denken. En als christen zul je je automatisch baseren op de bijbel.

Daarin kun je o.m. lezen, dat God de eerste werkmans was, die werkelijk de zesdaagse werkweek kende. Want Hij werkte zes dagen en de zevende dag rustte Hij. Maar wanneer je even nadenkt, besef je, dat dit een voorstelling is, die zuiver menselijk is.

Ook wanneer wij zeggen, dat de Heer sprak: het worde licht, waarop het licht werd, dan wel dat de geest zweefde over de wateren, of dat God zijn werk bezag en zag, dat het goed was, zo spreken wij over ervaringen in menselijke termen. Maar als wezenlijke beleving zijn dit zaken, die voor de geest veel meer de werkelijkheid nabij komen dan voor een mens denkbaar is.

In alle omschrijvingen tracht je, zeker wanneer je in de stof leeft, ook iets omtrent jezelf te zeggen. Voor een mens betekent dit volgens mij - u hoeft het daarmee niet eens te zijn - : Alles wat ik dromen kan, alles wat ik denken kan, alles wat ik beleven of voelen kan, is een eenheid.

Zodra ik de eenheid daarvan in mijzelf kan aanvaarden, betreed ik meer bewust de werkelijkheid, die ik ben. Want dan is mijn wereld niet meer voor mij verdeeld in dromen en feiten, maar heb ik feiten en dromen tesamen gemaakt tot een richtsnoer, dat een juist reageren mogelijk maakt op alles, wat er rond mij bestaat.

Op het ogenblik dat ik de totaliteit van mijn wezen, zij het tijdelijk en beperkt, of volledig en voortdurend, tot uiting kan brengen - zelfs in de stoffelijke wereld - vertegenwoordig ik het geheel van de goddelijke kracht, ben ik als deel van het geheel geladen met goddelijke kracht en zal ik vanuit mijzelf reageren op alle gedachten en invloeden rond mij op zódanige wijze, dat hierdoor de harmonie, die in het geheel bestaat, van mij uit voortdurend bevestigd zal worden.

Wat een poging mijnerzijds is om u duidelijk te maken, waarom het volgens mij gaat. Wanneer je verhalen vertelt over de geest of over god, vinden de meeste mensen dat wel mooi. Alleen begrijpen zij er weinig van en, wat nog erger is, doen zij er zo mogelijk nog minder mee.

Maar wat je als mens doet t.a.v. een dergelijke les, dus doen of het niet bestaat, of alleen in woorden belangrijk kan zijn, is niet mogelijk t.a.v. je eigen leven.

U kunt niet leven zonder de invloed van de geest en van God te ondergaan en u kunt niet bewust worden zonder een begrip te verwerven voor het wezen en de existentie van die geest en van God, zoals zij zich voor u kenbaar voortdurend weer in uw innerlijk manifesteren.

Mensen vragen zich af, wat zij dan wel zouden omoeten doen. Er zijn menselijke gezegden, die hier een aardig richtsnoer geven. Zoals: pluk de dag. Alles vloeit, ga dus met de stroom, tot je de zee der oneindigheid bereikt. Of, zoals anderen zeggen: laat het kwaad van elke dag op zich genoeg zijn en maak je niet druk over het mogelijke kwaad van morgen, zolang je met het kwaad van vandaag nog niet hebt afgerekend.

Degenen, die deze dingen zeiden, spraken een waarheid uit, die kennelijk groter is dan een groot deel van de mensheid beseffen kan.

Heel vaak denkt een mens, dat een grote geestelijke lering betekenen zal, dat hij zichzelf moet veranderen. Maar toch zul je eerst moeten leren leven met jezelf.

De geest kan u trouwens geen reactie geven op de dingen, waarvan u aanneemt, dat zij morgen zullen bestaan en

u dan krachten geven, die u reeds heden voor uw doeleinden van morgen zult kunnen gebruiken.

Maar wanneer u bent, denkt, leeft, zoals u nu bestaat, denkende aan de problemen van vandaag, reagerende op de omstandigheden van vandaag, dromende de dromen, die juist vandaag bij u passen, zo straalt u uit, wat u nu wezenlijk bent.

Dat betekent, dat de kracht en invloed, die u uit de geest verkrijgt, zal slaan op de situatie, waarin u nu en werkelijk verkeert. Alles zal slaan op de inhoud, die u nu bezit. Dit betekent, dat iemand die vandaag leeft en zich niet te veel met morgen bezighoudt, elke dag weer uit de geest ook het antwoord zal krijgen op de problemen, die hij nu heeft.

Zeker, die antwoorden zullen niet zo groots aandoen. Ik kan mij de zaak best voorstellen. Er zit b.v. een minister op CRM, die zich afvraagt: Hoe kan ik het volk opvoeden? Hij denkt daarbij aan radio, aan t.v., aan de pers, aan de beperkingen, die je de verschillende publikatiemogelijkheden kunt op leggen enz.

De man meent het oprecht. Hij wil zo de mensen voorbereiden op b.v. het jaar 2000. Nou, vergeet dat dan maar. Daarmee komt die man nooit verder, al meent hij het ook nog zo goed. Want hij kan nooit de werkelijke problemen en noodzaken van mensen over zeg 25 jaar werkelijk beseffen en overzien. Hij zal dus onjuist reageren en de krachten, die hij ontvangt, zijn niet de krachten, die hij nodig heeft om zijn werkelijke problemen meester te blijven.

Maar stel nu, dat diezelfde mens steeds weer zou denken: vandaag heb ik dit probleem. Hoe kan ik dit omzetten in een besef, waardoor ik er nu ook iets aan zal kunnen doen?

Hij probeert dan niet verhoudingen te veranderen, of de mensen anders te maken enz. Hij zoekt geen verbetering voor de sociaal-kulturele opzet in de wijken voor het jaar 1990, maar wil gewoon de problemen van heden beseffen en nagaan, wat hij daaraan op zeer korte termijn kan doen. Dan vindt de man opeens kracht. Dan verkrijgt hij nieuwe inzichten. En wat meer betekent:

De inzichten, die hij zo vindt, zijn wel geënt op het probleem van vandaag, maar zij komen uit de geest. Middels die geest stammen zij in feite uit het tijdloze, dat wij God noemen.

Dit betekent, dat het antwoord, dat hij nu verkrijgt, steeds harmonisch zal zijn met het geheel van het probleem, ook dus met het probleem, zoals dit mogelijk in het jaar 2000 zal optreden. Hij grijpt dan wel degelijk in en geeft wel degelijk vorm aan de toekomst, ook al lijkt het, of in eerste reactie en aanleg alles alleen maar slaat op iets, wat er vandaag is.

Voor de meeste mensen zal dit een onmogelijke wijze van leven lijken. Die redeneren: wanneer ik 65 wordt, krijg ik mogelijk wel AOW, maar daarmee alleen bereik je ook niets. Ik moet vooruit zorgen, er voor zorgen, dat ik een grote bankrekening krijg enz. Ik moet voorzorgen.

Het gevolg is, dat er mensen zijn, die hun hele leven lang hard werken om vanaf hun 65e jaar een prettige oude dag te kunnen hebben.

Maar wanneer zij dan zich al niet doodwerken voor die tijd, zullen zij gemeenlijk zichzelf zóveel gewoonten, problemen en zelfs ziekten op de hals hebben gehaald, dat de pret van die oude dag maar erg betrekkelijk blijft en zij hun geld eerder kunnen besteden aan extra medicijnen en het volgen van een strikt dieet dan aan het wereldreisje, waar zij van droomden.

In feite ligt het als volgt: Wanneer je vandaag juist reageert, zul je dingen doen, die vandaag goed zijn. Wanneer je je niet steeds weer afvraagt, hoe het morgen zal gaan, maar je eerder afvraagt, wat de kracht is, die je vandaag kunt vinden, verander je jezelf in de wereld en je relatie met de wereld zózeer, dat dit vanzelf op morgen zijn invloed zal hebben.

Elke harmonie, die bereikt wordt, is voor u onvernietigbaar, tenzij u die zelf zoude breken. Daardoor is het heden, het beseffen van het heden, de meest goddelijke functie in elk levend wezen.

Mensen denken niet verder na, wanneer zij horen, dat de geest Gods boven de wateren zweefde. Zij denken: die was er nu eenmaal en basta. Zij beseffen niet, dat dit betekent, dat God deel heeft aan het geheel van alle gebeuren op de wereld.

In die dagen wist de geest Gods reeds, wat zich aan vulkanisme, verandering van temperaturen enz. afspeelde en gaf antwoord op het wezen van de aarde. Die geest gaf a.h.w. vanuit dit besef de nodige impulsen aan de aarde, waardoor de continenten tot stand werden gebracht.

Wat mogelijk wat vreemd overkomt. De aarde heeft zich overigens nooit afgevraagd: hoe kan ik mensen fokken? Dat doet zij ook nu nog niet. Wanneer de aarde al bewust iets van de mensheid af zou weten, zou zij zich mogelijk afvragen: waarom fokken de mensen zo hard? De aarde zelf houdt zich echter met het bestaan van de mensheid of het ontstaan daarvan niet verder bezig.

De geest echter houdt zich bezig met de mensheid en met de aarde. Een mens is gebonden aan de aarde. Goed, maar de geest zweeft nog steeds boven de mensheid. Zij is overal, in de figuren van de overgeganen, in andere krachten van licht, stralen, heren van wijsheid, tronen en heerschappijen. Overal is de geest van de oerkracht. Zij reageert op een enkele mens zo goed als op de mensheid, op de mensheid zo goed als op de aarde.

Overal tracht zij een besepte harmonie te vinden, straalteén beeld uit, dat betekent: aarde, vandaag moet je zo zijn en werken, mens, geest, je moet vandaag zo zijn en reageren.

Mijn schijnt het toe, dat deze alomvattende geest steeds weer tracht om alles ook beseft op één lijn te brengen, opdat God geopenbaard zij in zijn schepping.

U hebt gelijk, dat klinkt nogal kerks. Maar God is zo voortdurend in en met ons bezig. Alleen geven wij Hem de kans niet zijn volmaaktheid aan ons te openbaren. Dat verzieken wij voortdurend weer.

Hoe ik dit bedoel? Eenvoudig; wij zijn niet bezig met dat, wat er vandaag is harmonisch, met hetgeen er nu is en moet zijn. Als mens ben je, ik herinner mij dit nog goed, steeds weer bezig met alles, wat er morgen of over enige weken moet gebeuren.

Wat is het gevolg? Problemen, moeilijkheden, die niet onvermijdelijk, niet werkelijk noodzakelijk zijn. Ervaringen ook, die voor ons steeds weer disharmonisch zijn, terwijl de werkelijke harmonie toch altijd weer binnen ons bereik valt.

Je moet niet proberen kunstmatig je wezen te veranderen. Wanneer dit werkelijk noodzakelijk zou zijn, zouden in en rond een ieder de daarvoor noodzakelijke middelen beschikbaar zijn.

O, denkt u nu a.u.b. niet aan lsd. Dat is geen middel om je wezen te veranderen. Op zijn best is het een middel, dat je, mits voorzichtig en juist gebruikt, een kans geeft om te zien, wat je zou kunnen zijn en wat je werkelijk bent. Wanneer je die beide zaken hebt doorgemaakt in jezelf, heb je dus een lichte en een duistere trip gehad.

Zou je daarvan dan leren, dat je je aan moet passen aan je wereld, dan zou je mogelijk zelfs met dit middel nog iets bereiken door bewuster en meer met de dag te gaan leven. Maar verder gaat dat niet en een dergelijk effect is op vele andere, minder gevaarlijke, wijzen ook te bereiken.

Er zijn geen middeltjes, waardoor je als mens " dicht bij God " kunt komen, of van Hem verwijderd wordt. Er zijn geen middelen, waardoor je opeens bewust kunt worden van het geheel, of opeens en zonder meer in het duister gedompeld zult worden.

Er is alleen maar ons bestaan, ons bestaan van het ogenblik plus onze voortdurende wisselwerking met de totaliteit.

Zolang wij het bewustzijn daarvan - dat voor u deels uit de geest komt - op kunt vangen en verwerken, zult u elke dag weer juist werken en reageren, zelfs wanneer u of anderen, dingen doen, die schijnbaar onredelijk zijn.

Het wonderlijke is hierbij, dat u hierdoor ook aan een toekomst bouwt, waarin die harmonie blijft voortbestaan. Want om eerlijk te zijn: harmonie is geen bankrekening.

Ik meen trouwens op grond van waarnemingen, dat een hoge bankrekening vele bezwaren heeft. Hoe vaak zien wij niet, dat een vrouw van haar man scheiden wil om goede alternanten te krijgen en gelijktijdig van die bankrekening fokkende dwaas af te komen?

Pauselijk bezien is dit natuurlijk verkeerd. Want dan is de liefde niet belangrijk, maar alleen de trouw. De goede man begrijpt kennelijk niet, dat trouw alleen uit liefde voortkomt - zeker wanneer wij innerlijke reacties hierbij evenzeer betrekken als uiterlijkheden. Maar mogelijk komt dit, omdat de man de liefde niet kent en zelf voorname-lijk met woorden liefheeft.

Dit terzijde. Na deze uitstap naar het romeinse gebied en de daar voorkomende folklore zullen wij terugkeren tot de werkelijkheid.

Hier, waar wij zijn, is de kracht, is de geest. Niet over 509 jaren of over 5 minuten, maar hier en nu. Wanneer ik mij op dit ogenblik instel op een bepaalde kracht, deze aanvaard als normaal deel van zijn bestaan en leven, komt die kracht niet alleen als kracht tot uiting.

Want zij is niet alleen kracht, of een andere maal alleen weten. Het is altijd een combinatie van beiden. Ons eigen wezen zal door zijn gesteldheid en instelling de ene maal wat meer besef bewust verwerken en een andere maal iets meer van de kracht bewust opnemen en verwerken.

Maar beiden zijn steeds aanwezig, de geest, waaruit voor de mens de goddelijke kracht voortkomt, is altijd aanwezig. Begint u te begrijpen, waarom ik als titel nam "en de geest..."

Waar u ook gaat, waar u ook staat, u bent nooit alleen. Het is altijd weer: U en de geest. De Geest van god zelfs, mogelijk gesplitst in millioen schijnbaar afzonderlijke functie en persoonlijkheden, maar toch: de geest van God.

Er is geen scheidslijn tussen u en God. U kunt met uw eigen bewustzijn een voor uw besef werkzame grens trekken, natuurlijk. Je kunt weglopen voor de werkelijkheid, zoals deze in je bestaat. Maar je kunt niet ongedaan maken, dat voortdurend de kracht van de totaliteit in je werkt, inwerkt op je. Zoals je ook niet ongedaan kunt maken, dat je wezen krachtens zijn structuur voortdurend signalen uitzendt, waarop de geest reageert.

Wanneer ik u dit alles duidelijk heb gemaakt, heb ik al heel veel gezegd. Toch is het moeilijk een dergelijke leerrede te houden, vaak wordt zij erg vervelend, juist omdat je ernst moet overbrengen, waarheid moet geven, die niet een ieder even graag zal aanvaarden.

Mogelijk komt dit, omdat wij beperkt zijn in onze mogelijkheden en toch van alles rond ons geen gebruik willen of kunnen maken om onze stellingen te illustreren. En toch: wanneer je kinderen wilt duidelijk maken, wat driehoeken zijn, wat de werking is van vlakverdeling, kun je dit even goed door hen te leren biljarten als door hen veel theorieën voor te leggen. Want op het biljart zien zij als vanzelf de noodzaak vlakken in te delen, komen driehoeken steeds weer voor door de wijze, waarop je met enig effect desnoods de bal middels de band dient te spelen.

Biljarten is volgens mij niet veel meer of minder dan een vorm van toegepaste meetkunde. Waarom zou je dan je gehele leven ook niet meer beschouwen als een soort spelen, waarin je met de werkelijkheid bezig bent? Dan leer je veel gemakkelijker, wat er in je bestaat en wat er door je tot uiting komt.

Je kunt natuurlijk ook steeds bezig blijven met een ernstige studie over alle waarden van het leven. Maar dan is de kans toch wel groot, dat je jezelf zo vastbijt in de theorie, dat je niet beseft, wat er in jezelf wordt veroorzaakt door dit alles. Met het resultaat, dat je alles verwerpt, wat uit God middels de geest tot je komt, wat er aan kracht en mede aan noodzaak tot handelen in jezelf bestaat.

U leeft in een wereld, waarin de geest voortdurend met u is. Het zijn niet alleen maar arme aardgebonden geesten, die op aarde ronddolen.

Alle geest, die maar enigszins harmonisch kan zijn met het menselijke zijn, is met u op aarde verbonden. Dan kun je niet op de een of andere landkaart wijzen en zeggen: kijk, op die plaats zit deze geest, daar gene en daar zit er geen, maar je kunt wel steeds zeggen: Harmonie is bepalend voor alles, wat de geest ervaart van de aarde en het antwoord, dat zij aan de aarde geeft.

U zult nooit geheel alleen zijn, of u dit nu wilt of niet. U behoeft zich ook nergens voor te schamen, want de geest beziet niet, wat u lichamelijk doet, maar wel, wat u uitstraalt. Daarop reageert zij.

Het houdt in dat de geest, die altijd met de mens en in feite met alle leven verbonden is, een functie heeft in het geheel, dat meer dan dit omvat.

De geest erkent zelf, dat voor haar een soort fictieve wereldbeleving voortkomt uit alles, wat op aarde wordt uitgestraald, maar mede bepaald wordt door eigen wezensinhoud en harmonie.

De geest reageert op dergelijke fictieve werkelijkheden, zowel als op feiten, die voor haar beleefbaar worden met konklusies, die onontkoombaar zijn, niet alleen voor het welzijn van een geest, die in de stof leeft, maar ook wel degelijk voor het gebeuren op aarde.

De geest kan geen voorspellingen geven, die onfeilbaar juist zijn en zelfs waar zij dit soms zou kunnen benaderen, zal zij nooit dit t.a.v. een persoon mogen bekend maken, omdat zij daarmee een mens te ver weg zou lokken van een beseffen van eigen leven en wezen.

Belangrijk voor u lijkt mij echter de stelling, dat de geest weet, wat de juiste reactie is op elke uitstraling. Maar ook u hebt een geest. Weet u, wat mensen in feite zijn? Geesten in feestverpakking.

Dus ook in u is iets verborgen, wat precies zo reageert als de geest buiten de stof, waarover ik tot nu toe sprak. Wanneer een mens droomt en in zijn droomwerkelijkheid allerlei dingen doormaakt, die nooit waar kunnen worden, dan doet hij in feite iets, wat elke geest elke dag doet. Maar wanneer die mens dan de droom omzet in een verstandelijk beeld, is de werkelijke betekenis en waarde daarvan verloren.

Indien je dromen echter gaat bezien als uitdrukking van een harmonie, niet als feiten of aankondiging van stoffelijke feiten zonder meer, dan kom je al verder.

Wanneer wij te maken krijgen met uittrekers naar de vormsferen - de stoffelijke dagjesmensen in de geest - dan valt ons steeds weer op, dat zij niet uitgaan van hun ervaringen zonder meer, maar altijd weer zich gedragen op grond van hun beredenering van het beleefde.

Mijn raad aan U: redeneer niet te veel. Ik weet, dat beredeneringen op aarde niet te vermijden zijn. Maar beperk je daarin toch, vooral wanneer het jezelf betreft en de dingen, die je zelf gaat doen. Spreek daarover niet te veel, probeer het niet te verklaren of anderen duidelijk te maken. Tracht innerlijk gelukkig en harmonisch, niet planbewust en beredeneerd te leven.

Zeg niet tot jezelf: dit is schuld en zonde, dat is deugd en verdienste, dat is goed. Neem de dingen, zoals zij

komen.

Wanneer je droevig gestemd bent, vraag je niet altijd weer af, waarom dit nu het geval is, maar aanvaard eerst eens zonder verzet het feit, dat je je treurig voelt. Dan krijg je vanuit de geest een reactie, die tot het onderbewustzijn doordringt, je gevoelens stimuleert en, voor je het weet, heb je je troost al weer te pakken. Je vindt je evenwicht terug.

Door de aanvaarding wordt a.h.w. de betekenis van je treurigzijn als een gevoel en besef tegelijk in je geboren. Daarbij word je je echter tevens bewust van een innerlijke kracht, waardoor je de treurigheid bovendien instrumentaal gaat maken aan je verdere ontwikkeling, zaken tot stand brengt, nieuwe wegen kunt inslaan en veel kunt bereiken.

Nogmaals: ook U bent geest. Alles, wat ik over de geest heb gezegd, zelfs over de H.Geest, geldt ook voor u. Ook u hebt een directe relatie met God. Alleen zit bij u het verstand u vaak in de weg, wanneer u deze zoudt willen ervaren.

U bent even ontvankelijk voor de gedachten en invloeden van anderen als de geest. Alleen zult u de bron meestal niet beseffen en denken, dat het alles uit uzelf voortkomt.

Aanvaardt uzelf als deel van een geheel en besef dan, dat u, door uw eigen specifieke wijze van aanvoelen, denken en reageren een bijzondere betekenis krijgt binnen dit geheel.

Niet datgene, wat u waarmaakt van de stellingen en gedachten van anderen heeft werkelijk voor u en de kosmos betekenis. Datgene wat u uit het geheel van het goddelijke, van de geest en uw stoffelijk beseffen waarmaakt op een voor u harmonische wijze, is uw betekenis binnen het geheel.

Dat zijn de werelden, die u schept. Dat zijn de goddelijke krachten, die u ontdekt, dat is de bereiking, die u uzelve mogelijk maakt.

Maar ja, als mensen je je problemen als belastingen, medemens en z. z. zelfs het weer heeft invloed op je. Ik weet dat heus wel. Ik wil er alleen op wijzen, dat ook dit alles 'n positieve betekenis, een positieve waarde heeft.

De positiviteit van alle gebeuren bestaat door uw vermogen harmonisch te reageren op alles, wat vandaag voor u werkelijk is. Dus niet op alles, wat morgen mogelijk komt. Want dit kan alleen voortvloeien voor u uit hetgeen u vandaag bent.

U kunt veel meer bereiken, dan u misschien nu mogelijk acht. Want als u vandaag harmonisch bent, hebt u ook vandaag grote krachten. U bent immers nooit aan uzelve overgelaten? Het is altijd weer: de mens en de geest, de mens en de geest Gods.

Maak U ook niet al te veel zorgen over uw persoonlijkheid, uiterlijk en innerlijk. U zult in samenwerking met de geest en kracht uit alle sferen steeds meer beseffen, dat uw persoonlijkheid alleen maar een opsomming van uw huidige mogelijkheden bevat.

U bent een integrerend deel van een geheel, eerder dan een ikje, een geheel afzonderlijk en alleen staand stukje van de schepping, dat op eigen krachten moet bereiken.

Waarmede ik het mijne gezegd hebt. Maar mogelijk hebt u nog reacties.

x U sprak nogal raillerend over heldendom. Maar in bepaalde oosterse godsdiensten is de edelste, de ingewijde, juist de held.

- Maar deze z.g. held, die ingewijd is, is geen werkelijke held. Hij is eerder iemand, die, in besef van het onontkoombare, de rol speelt, die hem - in oosterse verhalen gemeenlijk door de goden - wordt opgelegd.

Men noemt zo iemand een held, maar hij is dit in feite niet, omdat hij niet reageert zonder meer. In uw stoffelijke maatschappij is de z.g. held meestal iemand, die per ongeluk het juiste heeft gedaan, omdat hij op het ogenblik, dat hij het deed, niet in staat was te beseffen, hoe gevaarlijk het was voor hemzelf.

x Wanneer iemand echter om uit te blinken het gevaar bewust op zich wil nemen?

- Dan bewijst hij daarmee eerst goed, hoe dom hij in feite is. Zo iets doe je alleen, wanneer je de betekenis van je eigen wezen sterk overschat en anderen tot erkenning van die illusie als waarheid wilt bewegen.

Er zijn heel wat mensen, die onopvallend steeds weer datgene doen, wat voor hen en anderen juist is. Maar zij zijn zelden helden en zoeken het gevaar niet, tenzij dit voor hen onvermijdelijk is. Bovenal volbrengen zij echter de taak, die het belang van anderen dient, zo goed mogelijk, omdat zij anders zichzelf niet zouden kunnen aanvaarden.

Voorbeeld van vals heldendom: Er was in de tweede wereldoorlog een generaal, die steeds met enkele tanks weer zijn troepen vooruitsnelde. Hij maakte krijgsgevangenen, was de eerste in veroverde gebieden enz. Men noemt hem een held en ziet over het hoofd, dat de man juist hierdoor vaak niet bereikbaar was op het ogenblik, dat verantwoordelijke beslissingen snel genomen moesten worden. Zijn hoofdkwartier functioneerde daardoor vaak te traag, wat velen van zijn ondergeschikten het leven heeft gekost, zonder dat dit onvermijdelijk was. Is dat een held?

De man wilde bewondering en extra lintjes. Maar hij faalde hierdoor in feite voortdurend t.a.v. zijn werkelijke taak.

Ik koos dit voorbeeld om duidelijk te maken, dat de meeste mensen, die op aarde als helden geëerd worden, niet in staat blijken te zijn de juiste waarde te zien van hun taak en daardoor juist op te treden op ogenblikken, waarbij niet hun eigen bestaan, maar dat van anderen van hen afhankelijk is.

In de indische leer zijn de helden anders: zij zijn mensen, die in feite het gevecht of tweegevecht schuwen. Zij willen de strijd niet en bewandelen gemeenlijk zelfs magische wegen om een uitweg te vinden. Wanneer zij de strijd aanvaarden is er steeds weer een macht, een godheid, die hen zegt: morgen moet je strijden. Je zult daarbij sterven, maar alleen zó word je harmonisch beëindigd in deze vorm en binnentreden in een volgende wereld. Dit heldendom is in feite echter het besef van het onontkoombare, niet de moed, die erkenning zoekt tot elke prijs.

Het waarmaken van een innerlijk besef, een eigen harmonie met het leven, beschouw ik als een vorm van ingewijd zijn of worden, maar heldendom is het niet, omdat het gevaar niet om zichzelf of bewust wordt gezocht, maar slechts als een nevenverschijnsel optreedt, terwijl men een doel nastreeft.

Mogelijk zijn zo hier en daar de mensen dom genoeg om te menen, dat dergelijke mensen helden zijn of zouden willen zijn. Maar die hebben het dan toch mis.

x Stel dat iemand zijn leven willens en wetens opoffert om anderen te redden.

- In mijn ogen is zo iemand geen held, indien hij de konsekwenties overziet en aanvaardt, die aan zijn optreden vast zitten. Wel is zo iemand volgens mij iemand, die harmonisch reageert, wat betekent, dat hij spontaan zal doen, wat gedaan zal moeten worden, ongeacht de mogelijke gevolgen. Hij maakt zichzelf waar, zou eigenlijk niet anders kunnen doen zonder zijn eigen persoonlijkheid te verraden.

Het gevolg is, dat zo iemand krachten, inzichten, mogelijkheden vindt, die in de stof of in de geest tot uiting zullen komen. Soms zullen medemensen hem daarvoor bewonderen, maar daaraan denkt hij niet.

Een held is iemand, die zegt: verdrinken kan ik toch niet, hier is een wak in het ijs, waarin wel iemand zal vallen. Ik wacht hier dus, tot ik iemand zal kunnen redden. Iemand die harmonisch handelt echter, ziet iemand in het wak vallen, vraagt zich niet af, of er gevaar is, omdat hij gevoelt: ik kan geen medemens onder mijn ogen laten sterven zonder gepoogd te hebben deze te redden. Hij denkt niet aan mogelijke reacties van anderen of gevolgen, maar handelt in overeenstemming met zijn wezen.

Kortom: de held zoekt in zijn daden onbewust zichzelf, zij het eigen behoud, erkenning of voordeel. De ingewijde, de harmonische mens zoekt slechts de harmonie, waardoor hij in kosmische juistheid zal reageren op al het besepte, zonder daaraan voor zich mogelijke konsekwenties te verbinden, of een persoonlijk doel na te streven. Dat is in mijn ogen het verschil.

x In ons land denkt men spontaan aan een held, wanneer iemand zich offert voor anderen, zonder lange redeneringen er aan te verbinden.

- Kom nou. In de ogen van sommigen waren de Beatles ook helden. Cruyffie is voor velen een held enz. enz. Uw taalgebruik spreekt van helden niet alleen zonder redeneren, maar vaak ook zonder enig vermogen tot discriminatie.

x Wat denkt u dan van het reddingswezen?

- Dit is geen heldendom. Degenen, die van deze mensen helden willen maken, doen hen volgens mij alleen maar onrecht. Zij zijn medemensen. Hun reactie is menszijn. Wanneer men het risico neemt om uit te varen, onbetaald of tegen een te laag loon vaak, alleen om anderen te helpen, dan doen deze mensen datgene, wat gezien hun geloof, persoonlijke inslag en bekwaamheid voor hen het juiste is. Zij willen niet presteren, willen geen offers brengen, maar medemensen, die in nood zijn, helpen. Voor mij zijn dit geen helden in de gebruikelijke zin van het woord, maar werkelijke mensen, die beseffen, dat je alleen door voor anderen zorg te dragen zelf een waardig mens bent.

Maar de helden, die uw wereld het meeste pleegt te eren, zijn steeds weer mensen, die anderen opofferen aan eigen roem en niet zien naar de behoefte van anderen, maar simpelweg zichzelf op de voorgrond zoeken te stellen.

De mannen van het reddingswezen begeren dit niet, beseffen niet eens, dat hetgeen zij doen, voor anderen bewonderenswaardig is. Maar anderen, dat geef ik toe, maken graag helden van dergelijke mensen om hierdoor afstand te scheppen tussen de anderen, die doen wat nodig is en hun eigen persoon, die, gedreven door eigenbelang of angst, zich aan dergelijke verplichtingen pleegt te onttrekken.

De mensen, die spreken over de helden van het reddingswezen, zouden op hun eigen gebied, meer kunnen doen voor medemens. Zij preferen het de redders uit te roepen tot helden, uitzonderlijke wezens, die je niet kunt navolgen, zonder wel zeer zeldzame en bijzondere kwaliteiten, zodat je kunt volstaan met zo nu en dan een bijdrage in een busje en in de glorie kunt delen door het aanbieden van een gouden horloge bij het een of andere jubileum.

Vergeef mij, dat ik deze dingen zo stel. Ik beseef, dat het voor u niet leuk is. Maar in mijn ogen is dit waar. De mens, die zichzelf tot held zoekt te maken, is over het algemeen iemand, die zichzelf zoekt en niet door normale menselijke eigenschappen voldoende erkenning kan vinden bij zijn medemens. Degenen, die door anderen tot held worden gemaakt, vormen voor degenen, die hen zo eren in feite een verontschuldiging voor alles, waarvan zij beseffen, dat ook zij dit zouden moeten doen, maar waaraan zij niets gedaan hebben.

Vergeef mij, dat ik stel, dat veel van het z.g. heldendom in feite een vorm van zelfzucht is. Zelfs de heldhaftige missionaris of zendeling zal vaak alleen doen, wat hij doet, omdat hij meent, met het bekeren van voldoende zielen een vrijkaartje voor de zaligheid te verwerven, terwijl een mogelijk martelaar worden natuurlijk wel vervelend is, maar dan toch ook een onmiddellijke plaats op de eerste rang in de hemel betekent, waarna je je om niets meer zorgen behoeft te maken.

Vele opofferingen van de mens blijken bij nadere beschouwing een vorm van zelfzoeken te zijn. Maar een ingewijde, die een offer brengt, doet dit alleen, omdat hij beseft, dat dit onvermijdelijk is, indien hij trouw wil blijven, aan hetgeen hij innerlijk is.

x Waarom noemen de mensen dan de boeddha een held?

- Om te kunnen vergeten, dat de boeddha de mensen alleen maar een weg heeft gewezen, waardoor een ieder in feite verplicht wordt zelf tot boeddha te worden.

Met Jezus zien wij hetzelfde: men maakt van hem een martelaar, een held, een God, om te kunnen zeggen, dat arme mensen zo iets niet kunnen. Dan kunnen de arme mensen wel even zondigen, want Hij heeft ze toch al uitgeboet voor ons. Maar is dit redelijk?

Heeft Jezus niet eerder getracht de mensen zo bewust te maken, dat de tweede dood voor hen niet meer behoeft te bestaan? Maar dat is een weg, een leven, zoals Jezus het de mensen geleerd heeft, niet alleen maar een vereren in een kerk, predikaties houden, organisaties opbouwen, of christelijke

politiek bedrijven. Het betekent: leven zoals Jezus je dit geleerd heeft, zonder rekening te houden met de maatschappij en steeds strevende en werkende, zo goed als je maar kunt. Dit ongeacht de mogelijke konsekwenties van een dergelijke leefwijze.

x Waarom spreekt u van de tweede dood?

- Omdat dit een term is, die Jezus zelf heeft gebruikt. Want wanneer je niet in één leven voldoende harmonie bereikt, komt er een ogenblik, waarop je sterft in de sferen en weer op aarde herboren wordt. Dit noemt men dan wel de tweede dood.

x Hoe kun je de ervaringen van dit leven gebruiken als geest?

- Ik antwoord met een voorbeeld: U kunt even goed vragen, wat voor nut het voor een kind heeft, de tafels van vermenigvuldiging te leren. In feite vergeet je die tafels later meestal weer. Maar je hebt zo een aantal reacties verkregen, waardoor het je mogelijk is als automatisch te rekenen, ook al maak je daarbij dan niet meer bewust gebruik van al de dingen, die er op school eens in zijn gehamerd.

U leeft op aarde, ervaart harmonie en disharmonie en de gevolgen daarvan doorgemaakt. Wanneer u juist leeft, dan hebt u uzelve getraind om de juiste harmonie steeds tijdig te erkennen, te beleven en door eigen reacties waar te maken.

Je grijpt dan niet meer terug op je stoffelijke ervaringen, maar kunt door de training, die zij waren, nu grotere harmonie tijdiger, sneller en beter aanvaarden en bereiken.

Indien dit voldoende is, wordt het tijd te sluiten. De discussie kwam uiteindelijk neer op de praktijk, zelfs wanneer daarbij het uitgangspunt een verschil van waardering voor z.g. helden inhield.

Ik meen echter, dat verering van anderen omentwille van een bereiking zinloos is, indien wij niet bereid zijn soortgelijke offers te brengen voor eigen bereiking.

Mogelijk zult u niet zo goed kunnen voetballen als Cruyff. Maar wanneer u werkelijk iets van voetballen wilt weten moet u toch bereid zijn zelf op het veld te gaan staan met alle moeiten en mogelijke kwetsuren, die daarvan het gevolg kunnen zijn. Eerst dan kun je Cruyff niet alleen waarderen of vereren, maar kun je van hem leren.

Maar wanneer je alleen maar aan de kant hoer zit te roepen voor Cruyffie, zo laat je alleen je zitvlees tot onmatige omvang groeien en bezorg je je andere spieren een gedeeltelijke atonie door steeds minder te bewegen, omdat je steeds meer wedstrijden wilt zien.

Helden, waarvan je niets leert, hebben geen werkelijke betekenis. Geestelijke discussie, die je niet meer bewust maken van je eigen voortdurend contact met de geest en met God, zijn nutteloos.

Mogelijk helpt dit alles u te beseffen, dat de geest Gods voortdurend in u aanwezig is, als kracht, als werking, in vele verschillende vormen. Maar besef dan ook, dat deze geest voor uw bewustzijn alleen werkzaam kan zijn en betekenis krijgt, wanneer u de aanwezigheid daarvan in u aanvaardt, er op leert bouwen.

Want de mens is zichzelf, maar hij is in zichzelf een

directe uiting van het goddelijke en deel van een groot geheel, dat je desnoods voorlopig mensheid moogt noemen, maar geesten en werelden, bestaansvormen omvat, die de mens op aarde vreemd zijn, maar wel resoneren met het menszijn.

Je kunt stellen : ik ben alleen mijzelf. Maar dat blijkt steeds weer, alleen reeds door de feiten, onjuist te zijn. Je kunt zeggen: ik ben deel van een geheel, dus laten de anderen het noodzakelijke maar doen, maar dan doe je zelf weer niets en verstoort je de harmonie.

Juist lijkt mij de oplossing: ik reageer vanuit mijn beseft ik, maar beroep mij daarbij voortdurend op de kracht, die in mij is en zal daardoor zelfs zonder menselijke beredenering het meest juiste leren doen op elk ogenblik, dat actie voor mij mogelijk is.

Dan zul je uit het geheel als vanzelf de denkbeelden de krachten en zelfs de reacties zien stromen, die je nodig hebt om dit waar te maken. Dan bouw je een toekomst, door niet voor de toekomst te zorgen, maar het heden zo perfect mogelijk te maken.

Realiseer u, dat degenen, die voortdurend bezig zijn voor de toekomst te zorgen, daarbij het heden gemeenlijk zo zeer slopen en misvormen, dat hetgeen hen als toekomst voor ogen staat, onbereikbaar wordt.

En daarlaat ik het dan bij. Ik dank U voor uw aandacht. Goeden avond.

-0-0-0-0-

Goeden avond, vrienden.

Het tweede gedeelte valt mij toe. Ik vind het echter wat moeilijk om een aansluitend onderwerp te vinden. Vroeger waren uw helden jongens van Jan de Wit en Piet Hein, nu zijn het eerder de jongen van Simon de Wit en Albert Heyn.

Ik zal dan nog maar het een en ander zeggen over de geest. Want wat is een geest? Een geest is een mens, die je niet kunt zien en waarvan je als mens meent, dat hij verstandiger moet zijn dan jij, omdat hij een lichaam minder heeft.

En wat een mens is? Volgens mij een geest, die even een lichaam heeft aangetrokken om te kijken, hoe dat staat en er nu voorlopig mee opgescheept zit.

Wat is een sfeer: een illusie, die een mens koestert omtrent het bestaan in een bepaalde wereld, terwijl men als geest toch heus altijd op moet trekken met zowel hogere als lagere geesten, om de mensheid maar niet te vergeten.

Wat de kosmos is? Alles wat wij ons voor kunnen stellen en mogelijk nog veel meer. Maar daar wij van dit meer toch geen weet hebben, denken wij daarover maar niet na.

Wat is God? God is de naam, die wij hebben uitgevonden voor datgene, wat wij niet begrijpen, maar wat wij nodig hebben om te verklaren, wat wij menen te begrijpen, wanneer wij beseffen, dat er een denkende invloed schijnt te bestaan, die over al beschikt. Waarop wij natuurlijk menen, dat wij niet vrijelijk kunnen beschikken over alles, waarover wij menen te moeten beschikken om datgene te volbrengen, waarvan wij

beweren, dat wij het waar moeten maken.

En wanneer ik zo bezig ben, kunnen wij wel meteen een antwoord zoeken op de vraag, wat een hoge geest in feite is. Je zou kunnen zeggen, dat dit een geest is, die flink de hoogte heeft. Maar juister is om te zeggen, dat een hoge geest een wezen is, dat in staat is zoveel verschillende wezens met hun harmonie, gedachtengangen en uitingen te omvatten, dat hij in staat is op het geheel te reageren van al, wat in zijn omgeving aanwezig is.

U vraagt, wat dan een lage geest wel moet zijn? Dat is een persoon, die hoopt, dat een ander op hem zal reageren maar die er niet in slaagt vanuit zich een harmonie met een ander op te wekken. Het gevolg is, dat zo iemand dingen doet, waaronder anderen, maar ook hijzelf te lijden hebben. Zodat hij ongelukkiger wordt door al hetgeen hij doet, omdat hij niet gelukkig was.

De duivel? Dat is een instelling, die de mensen hebben ontworpen toen zij tot de konklusie kwamen, dat er in hen bepaalde krachten zijn, die tegengesteld werken, aan hetgeen zij anderen vertellen, dat goed is. Zodat zij, om zichzelf niet voor slecht te moeten houden, buiten zich een macht hebben geschapen, die voor al het slechte verantwoordelijk kan worden gesteld. Dit met het gevolg, dat zij in eigen ogen redelijk goed kunnen zijn, ondanks het feit, dat zij steeds weer door de duivel worden verleid om die dingen te doen, die zij op de eerste plaats zelf al zo graag wilden doen.

Kunt u mij niet bijhouden? Niet erg. U hoeft mij niet bij de houden. Het is voldoende wanneer u mijn woorden wilt begrijpen.

Maar goed: in mijn wanhopige poging u duidelijk te maken, wat ik denk van de geest, de wereld van de geest en al dat andere, wil ik wat langzamer voor u omschrijven, wat datgene volgens mij is, dat wij wel goddelijke kracht, licht of iets dergelijks plegen te noemen.

Goddelijke, kosmische kracht of Licht is de kracht, die in het geheel van al het zijnde aanwezig is en zich in elk deel van het zijnde kan ontladen op het ogenblik, dat dit in harmonie is met het totaalzijnde.

Hebt u dit nu kunnen volgen?

x Ja, ik kan het alleen niet begrijpen.

- Dan zeg ik het nog eens eenvoudiger. De kosmos als geheel bestaat uit kracht. Alle vormen bestaan in wezen uit deze kracht, zijn dus verwant met deze kracht, al zien zij zichzelf als afzonderlijk deel van het geheel, waartoe zij behoren. Op het ogenblik, dat zij hun eenheid met het geheel - hoe beperkt hun voorstelling daarvan ook moge zijn - even beseffen zullen zij kunnen beschikken over de kracht van dit geheel, omdat dan immers het geheel kan werken door hen, zelfs in de beperkte personae, die zij zichzelf tijdelijk hebben aangemeten.

Nu duidelijk? Zie je nu wel, het komt altijd voor elkaar en een beetje extra moeite kan mij ook niets schelen. Want duidelijk moeten wij zijn.

Wat is duidelijk? Datgene, wat je begrijpt. Dat, wat je niet begrijpt, is onduidelijk, niet omdat het onduidelijk wordt gezegd, maar eerder omdat je het niet duidelijk begrepen hebt.

Vindt u dit een beetje gemeen? Dat dacht ik wel. Maar weet u dan, wat gemeen in feite is? Het is een afleiding van algemeen. M.a.w.: ik geef een algemene tendens door op een wijze, die u als gemeen klassificeert, omdat u deze op u persoonlijk betreft.

Nu moet ik nog een paar dingen zeggen over de geest. Want veel zin heb ik er niet in. Trouwens, in al die esoterie heb ik ook nooit zin. Toch luizen zij mij er telkens weer in. Weet u waarom?

Zij zeggen: wanneer jij op jouw wijze esoterie verkondigt, gaan de mensen zo opgewekt of opgewonden naar huis, dat er altijd wel wat van blijft hangen. Zodat ik dus een soort geestelijke kapstok schijn te moeten zijn voor de behoeften van anderen, die esoterische avonden willen houden.

Maar ik laat mij niet kleinkrijgen, dus gaan wij nog even verder. Op het ogenblik, dat wij bezig zijn als entiteit te leven, maken wij geen onderscheid meer tussen datgene, wat wij geestelijk en wat wij stoffelijk zijn.

Iemand, die leeft als geheel, is dus gelijktijdig een bewuste geest en een niet onbewuste stofmens, zodat hij beschikt over het besef en de mogelijkheden van beide delen van zijn bestaan, maar bovendien nog een innerlijke harmonie beleeft, die hem een sneller bereiken van een harmonie met het geheel van de kosmos mogelijk zal maken.

Hieruit volgt volgens mij, dat een ingewijde iemand is, die de grenzen in zichzelf overwonnen hebbende, nu de harmonie met het onbegrijpelijke vindt en daaruit de krachten kan putten, waarmede hij het onwaarschijnlijke mogelijk maakt.

Ten laatste zeg ik: Wanneer wij ons bezighouden met de geest, terwijl wij op aarde leven, doen wij altijd weer of idt iets anders is, dan wij zelf zijn. Maar een ieder, die spreekt over de geest, terwijl hij in de stof leeft, houdt zich in feite ook met zichzelf bezig, zogoed als elke geest, die spreekt over de mens, zich ergens met zichzelf bezighoudt, altans met een deel van zijn eigen ervaringen inhouden en mogelijkheden.

Daarom moet u goed begrijpen, dat de geest niet iets anders is, dan u bent, maar alleen iemand is, die iets minder heeft dan u op dit ogenblik - n.l. een stoffelijk lichaam. Je kunt echter niet zeggen, dat een reiziger minder een reiziger is, omdat hij geen bagage bij zich heeft.

Ik kan van u ook niet zeggen, dat u minder bent of minder zult kunnen bereiken, omdat u toevallig die stoffelijke bagage wel mee moet slepen.

Wanneer u leert in uzelf harmonie te zoeken, zoals een geest dit pleegt te doen, om dan die harmonie in de materie uit te drukken op de wijze van een geest, die de materie harmonisch benadert, dan zult u als mens een redelijke mate van geluk kennen, maar vooral innerlijk een grote bewustwording doormaken.

Kortom, dan bent u een praktisch esotericus of esoterica. Eigenlijk zou je dit verschil overigens niet eens mogen maken, want het is niet eerlijk: waarom is het einde van '1 man een Cas en blijft van de vrouw een ka?

Maar goed: u bent esoterisch, want u hebt de innerlijke waarden gerealiseerd.

En voor degenen, die denken, dat het voldoende is om kennis te nemen van denkwijzen en stellingen zonder meer om reeds iets te bereiken, wijs ik er op, dat een schriftelijke les in turnen ook niet bijdraagt tot verdere ontwikkeling van uw spiegel, tenzij u de schriftelijke oefeningen omzet in de praktijk van beweging. Dus je moet je lichaam er ook aan wagen.

Dit geldt eveneens voor alle geestelijke ontwikkelingen: zij kunnen eerst dan werkelijkheid voor uw wezen, wanneer u het geheel van uw wezen achter de poging tot ontwikkeling van het geestelijk ik blijft stellen, ook metterdaad.

Zo. Dat is dat. Nog even mijn spelletje. Ik wil enkele omschrijvingen geven: Geef maar eens een woordje.

g e e s t i g : iemand, bij wie de geest uit is gebroken, een soort verbale mazelen.

e v o l u t i e : het geheel van de achtereenvolgende trappen van ontwikkeling, waarbij de verdedigers steeds weer vergeten, dat je soms een tree over kunt slaan, of door het noodlot omhoog getrapt kunt worden.

n i k s : datgene, wat je overhoudt, wanneer je het velletje van een ballon haalt.

r i k s : een nikkelen munt, waarop fl.2.50 staat en die ongeveer zoveel waard is als 20 jaar geleden 2 kwartjes.

u i l s k u i k e n : zover ik dit op het ogenblik kan overzien is dat een aankomende pvda politicus.

s t e r r e b e e l d : een aantal sterren, door mensen ten onrechte tot een bepaalde voorstelling samengevoegd om zich daardoor in de kosmos te kunnen oriënteren.

s t e e k p e n n i n g e n : bijverdienste voor politici.

L o c k h e e d : een groep, die zijn geld zag vliegen, omdat hij zonder dit zijn vliegtuigen niet snel genoeg aan het vliegen kon krijgen.

p r i n s : een mens, van wie men verwacht, dat hij een vlekkeloos held is, wat hij niet is, die zonder vrees of blaam moet zijn en daarom het recht niet heeft zich te verdedigen op menselijke wijze tegen aanklachten, die politici welkom zijn.

o n e i n d i g h e i d : de menselijke illusie van een eindeloze reeks ogenblikken tijds, maar in feite de gelijktijdigheid van alle dingen.

g e e s t v a n l i e f d e : de kracht in jezelf, waardoor je je verwant voelt met al het bestaande en zo jezelf terugvindende in al het zijnde, ook God leert beleven in alle dingen.

Tartarin de Tarascon: een dikzak die in eigen ogen een held was en zozeer in eigen dwaasheden opging, zo niet beseffende, dat hij in de ogen van anderen minder betekende dan in eigen verbeelding. Kortom: een gedegen en voornaam burger.

m y t h e : een verhaal gebaseerd op een waarheid, die men zolang heeft verdraaid, dat men uiteindelijk daaraan de betekenis kan toekennen, die men zelf wenselijk acht.

En daarmee moet ik tot mijn spijt weer gaan eindigen. Ik dank U voor uw aandacht en wens u een aangename huisweg en een

Goeden avond.

d.d. 13 februari 1976

-0-0-0-0-0-